

Ben O Kadınım

— basak-kaya · 22 Şubat 2026

Ben o kadınım.Çocukluğumun avuç içi hâlâ soba is kokar.Oyuncak yerine susturulmuş bir çığlık verildi bana,saçlarıma kurdele değil, aceleyle bağlanmış bir kader takıldı.Aile dediğiniz şey,benim evimde duvara asılı bir takvim yaprağıydı sadece,günler koparıldı,ama içinde bir kez olsun sevildin yazmadı.On beş yaşımda,daha dizlerimde mahalle tozu varkengelinliğin beyazına gömdüler beni.Beyaz dediler,oysa ben o gün gökyüzünün rengini kaybettim.Çocukluğumun diz kapakları kanarkenellerime kına yaktılar.Ben o kadınım.İki kızın küçüğü,abisi duvar gibi suskun,vurdum duymaz bir gölge gibi evin içinde dolaşan.Ona her seslendiğimde kelimelerim kapıya çarpıp geri döndü.Annemin gözleri yorgun bir kuyu,babamın sesi paslı bir kilit,ben o kilidi açacak anahtar olamadım hiç.Kırgınım.Kırgınlık içimde büyüyen isimsiz bir ağaç,dalları göğsüme batıyor,her mevsim sonbahar taşıyorum.Dört çocuk doğurdum,dört mevsim gibi geldiler dünyaya.Birinin gözleri ilkbahar,birinin sesi yaz yağmuru,biri sonbahar gibi sarı ve düşünceli,en küçüğü kışın ortasında açan bir kardelen.Onları severken kendi annesizliği mi emziriyorum.Kocama hâlâ alışamadım.Aynı yastığa baş koymakaynı rüyayı görmek değilmiş.Yanında uyurken bile içimde uzun bir yol var,ayaklarım çıplak,taşlı, karanlık, bitmeyen.Hor görüldüm.Sözlerim küçümsendi,İsteklerim değersiz sayıldı.Sanki ben evin içinde adını kimsenin bilmediği bir eşyaydım,kırılırsa süpürülür,eksikliği fark edilmez.Ama ben o kadınım,içimde gizli bir zafer saklıyorum.Bir gün mutlu oldum diyeceğim ve o cümle dağları yerinden oynatacak.Bir gün aynaya baktığımda yüzümdeki çizgiler acıların haritası değil,yürüdüğüm yolların gururu olacak.Bir gün çocuklarımdan gözünde anne kelimesi bir sığınak gibi parlayacak.Ben o kadınım,yenilgilerden ekmek yapan,göz yaşını tuz niyetine sofraya koyan.Küllerimden utanmıyorum,çünkü ateşi en iyi yanan bilir.Bir gün,bir gün diye başlıyor bütün mucizeler.Ben de o günü göğsümde saklıyorum.Ve o gün geldiğinde kimse alkışlamasa dakimse anlamasa daben kendi içimde ayağa kalkacağım."Mutluyum" diyeceğim.Ve o cümle,on beş yaşıma geri dönüp saçlarına yeniden kurdele takacak.